

nige tijd geleden zag ik op de tv een populair-wetenschappelijk programma waarin een smaaktest werd gedaan. De proefpersonen kregen te horen dat een fabrikant van chocolademelk een nieuwe variëteit wilde testen; het verzoek was om het nieuwe product te proberen naast twee bestaande versies. Op tafel stonden drie mokken. Er werd geproefd, en een van de drie kwam er als lekkerste uit. Hierna werd verteld dat de test over iets anders ging. In de drie mokken zat precies dezelfde chocolademelk, maar de mokken waren verschillend van kleur. Zonder het te weten had het paneel niet gekozen voor een favoriete smaak, maar voor een kleur – een kleur, aldus een deskundige, die leek op de verpakking.

Er werd gesmeerd, en een van de drie kwam er als lekkerste uit. Hierna werd verteld dat de test over iets anders ging. In de drie mokken zat precies dezelfde chocolademelk, maar de mokken waren verschillend van kleur. Zonder het te weten had het paneel niet gekozen voor een favoriete smaak, maar voor een kleur – een kleur, aldus een deskundige, die leek op de verpakking.

Het vrouwenkoor Wisful

Singing tijdens
de Missa in
Mysterium

van een vertrouwd chocolademelkmerk van vroeger. Deze test zegt iets over hoe we waarnemen en oordelen. Vaak denken we dat onze intuïtie wordt bepaald door de inhoud, maar het kan dus ook iets anders zijn. Een mooi voorbeeld is de *Missa in Mysterium* van theatermaker Herman Finkers, een Latijnse Mis die afgelopen najaar door zo'n negenhonderd bezoekers werd bijgewoond in de Piechelmusbasiliek in Oldenzaal en die op 25 december op de tv werd uitgezonden. Een ander ding, gepaard met veel publiciteit. Voor het bijwonen van de viering was zelfs zo veel belangstelling, zei Finkers, dat ze de kerk best nog een paar keer hadden kunnen vullen.

Praatliturigie

Waarnaom organiseert een theatermaker een rooms-katholieke Mis? Finkers is katholiek en liep in diverse interviews weten dat hij niet zo blij is met sommige

liturgische ontwikkelingen van de afgelopen decennia.

Op veel plaatsen is het accent komen te liggen op uitleg, op het begrijpelijk maken van wat er gebeurt, en dat is ten koste gegaan van het mysterie. 'Het feit dat het allemaal te begrijpen moet zijn, is het loslaten van de katholieke gedachte. In de katholieke kerk heeft eigenlijk een reformatie plaatsgevonden waarin men de Bijbel en de uitleg daarvan meer centraal stelt en het mysterie

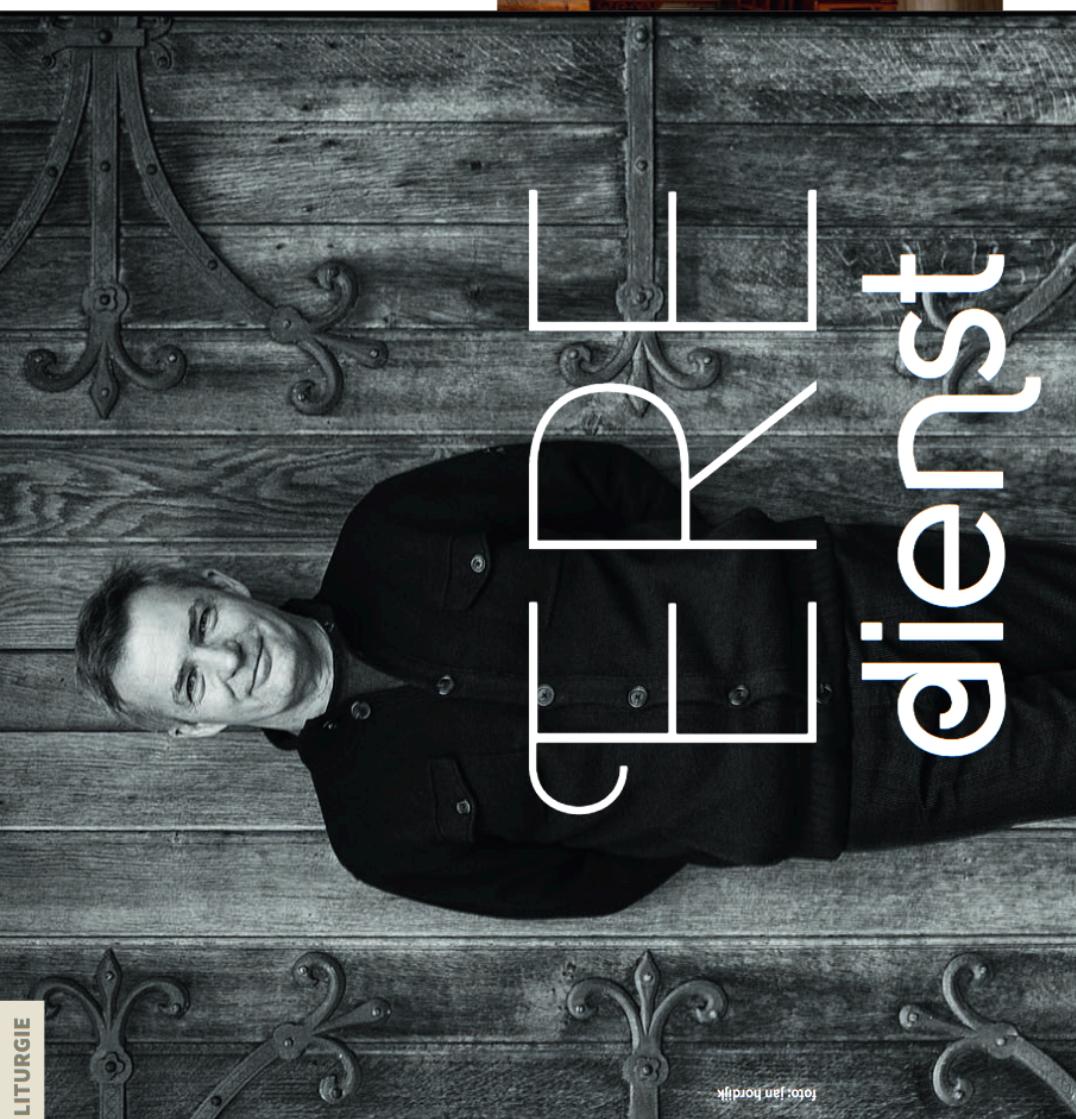

Centraal in de rooms-katholieke kerk staat het Mysterie. Het leven is een geheim.

"minder", zei hij in Trouw. "Centraal in de rooms-katholieke kerk staat het Mysterie. Het leven is een geheim. Dat is een wijsheid waar niemand aan kan tornen."

De liturgie is "een praatliturigie" geworden, zei Finkers in het Nederlands Dagblad. "Het Tweede Vaticaanse Concilie in de jaren zestig stimuleerde het Gregoriaans en het Latijn, en stond daarnaast ook de volksstaal en andere muziek toe – maar in de praktijk is er een soort afschaffing van het Latijn gekomen, een afschaffing van het Gregoriaans. Ik dacht: ooit wil ik een keer een mis organiseren en regisseren."

Twee jaar geledenzag de Twentenaar zijn kans schoon. In Oldenzaal werd het Plechelmusfeest voorbereid en daarbij ontstond verschil van mening over de taal. De ene groep wilde Gregoriaans, dus Latijn, de andere wilde volksstaal: Nederlands. "Toen heb ik een open brief gestuurd, waarin ik steide dat er een valse tegenstelling gemaakt werd: Gregoriaans is ook voor een groot deel volksstaal. In een honderd procent Gregoriaanse mis heeft het volk heel veel te zingen. Al de formules, al die accesiates, de paternosters, maar ook de vaste gezangen kynie en Gloria. Dit was de ideale aanleiding om te vragen of ik de kerk een keer tot mijn beschikking mocht hebben." Het was niet zijn bedoeling iets nieuws te brengen, in tegendeel, het ging om een eerbetoon aan het oude.

dienst

foto: Jan Horstink

Vorig jaar trok Herman Finkers een volle kerk en veel tv-kijkers met zijn Missa in Mysterium. Vanwaar die belangstelling voor een katholieke Mis?